

בש"פ 6130/19 - אלירן לוגסי נגד פרקליטות המדינה, שירות בתי הסוהר

בבית המשפט העליון

בש"פ 6130/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

אלירן לוגסי

נגד

המשיבים:

1. פרקליטות המדינה
2. שירות בתי הסוהר

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד ב-ע"ח 30716-09-19 מיום 15.9.2019
שניתן על ידי כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל

בשם המבקש:

עו"ד אהוד בן יהודה

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' דרויאן-גמליאל) בע"ח 30716-09-19 מיום 15.9.2019, בגדרו נדחה עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (השופט ש' שטיין) בת"פ 3250-17-18 מיום 9.9.2019.
2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בשורה של עבירות אשר יוחסו לו במסגרת מספר כתבי אישום, ובין היתר בעבירות של קבלת דבר במרמה; זיוף מסמך בנסיבות מחמירות; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר; ושימוש במסמך מזויף.
3. ביום 6.8.2018 הורה בית משפט השלום בראשון לציון על מעצרו של המבקש בתנאי איזוק אלקטרוני.

ערר המשיבה על החלטה זו התקבל בהחלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 16.8.2018, ונקבע כי המבקש ישהה במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

4. בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטת מעצרו עד תום ההליכים, במסגרתה ביקש כי יותר לו לצאת לחופשה לצורך השתתפות בחתונת בתו, נדחתה בהחלטת בית משפט השלום בראשון לציון מיום 9.9.2019.

במסגרת ההחלטה צוין כי שירות בתי הסוהר התנגד לבקשת המבקש, בהתאם לנהלי פקודת הנציבות 04.40.01 "הוצאת אסיר באבטחה מבית הסוהר" (להלן: הפקודה), שכן החתונה תתקיים במקום ציבורי בו לא יהיה ניתן לפקח כיאות על המבקש.

כמו כן נקבע כי לנוכח שורת העבירות המיוחסות למבקש המסוכנות הנשקפת ממנו היא רבה, וכי קיים חשש ממשי כי ינסה להימלט מן הדין לאחר שלא התייצב לדיונים בתיקים אחרים שהתנהלו נגדו, ואף "צווי הבאה" בעניינו לא בוצעו.

לנוכח זאת קבע בית המשפט כי חרף האינטרס "ההומניטרי" של המבקש בהשתתפות בנישואי בתו אין להיעתר לבקשתו.

5. ערר על החלטה זו נדחה בהחלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 15.9.2019.

נקבע כי מדובר "באדם שעל פי הרשעתו ויתר הנסיבות לא מוגזם יהיה לקרוא לו רמאי רצדיוויסט [כך במקור -י' א'], שבין היתר נמצא ערמומי ובעל יכולת הסתרה", וכי בין היתר לנוכח טענת המשיבה כי המשטרה חיפשה אחריו במשך כ-3 וחצי שנים בטרם נתפס - החשש כי ינסה לברוח הינו "ממשי".

משכך, החליט בית המשפט המחוזי כי אין מנוס מדחיית הבקשה.

6. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, במסגרתה שב וטוען המבקש כי יש לאפשר לו להשתתף בחתונה בתו. לטענתו, שגו הערכאות הקודמות משהתמקדו במסגרת החלטותיהם בחשש כי ינסה לברוח והתעלמו מחשיבות וייחודיות האירוע.

עוד מוסיף המבקש וטוען כי הוא עצור במשך תקופה ארוכה, בה לא זכה לחופשת עם משפחתו, וכי יש לקחת בחשבון את העובדה כי הודה בכתבי האישום המיוחסים לו.

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה היא כי רשות לערור על החלטה בעניין מעצר תינתן במשורה ובמקרים נדירים המעוררים סוגיה עמוד 2

משפטית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או בהתקיים נסיבות חריגות (וראו: בש"פ 1773/19 חריר נ' מדינת ישראל (17.3.2019)).

9. עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

טענותיו של המבקש בבקשה ממוקדות כולן בשאלה האם בנסיבות העניין יש לאפשר לו להשתתף בחתונת בתו לנוכח מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. טענות אלו אינן מעלות סוגיה עקרונית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטי של המבקש.

10. אף לגופם של דברים, חרף הצער שבדבר, איני סבור כי בנסיבות העניין יש מקום להיעתר לבקשתו של המבקש.

כעולה מהחלטותיהם של הערכאות הקודמות, החשש כי המבקש ישתמש באצטלה של חתונת בתו על מנת למלט את עצמו מן הדין הוא חשש של ממש בנסיבות העניין. זאת, לנוכח העובדה כי נמלט כבר בעבר מרשויות החוק תקופה לא מבוטלת של כ-3 שנים בטרם נתפס, ואף לא התייצב לדיונים בתיקים אחרים שהתנהלו נגדו.

בנסיבות העניין, יש ליתן משקל רב לעמדת שירות בתי הסוהר כי אין ביכולת השירות לפקח על המבקש במקום אירוע החתונה, ולמנוע כאמור את הימלטותו מאימת הדין, כפי שעשה בעבר.

11. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"חבאלול התשע"ט (18.9.2019).

ש ו פ ט